

Naslov članka/Article:

Vrstniško sodelovanje spreminja pouk francoščine

Peer Collaboration Is Changing French Class

Avtor/Author:

mag. Simona Cajhen, Andrejka Lorenčak

CC licenca

Priznanje avtorstva-Nekomercialno-Brez predelav

Vzgoja in izobraževanje 5-6/2017, letnik 48

ISSN 0350-5065

Izdal in založil: Zavod Republike Slovenije za šolstvo
Kraj in leto izdaje: Ljubljana, 2017

Spletna stran revije:

<https://www.zrss.si/strokovne-revije/vzgoja-in-izobrazevanje/>

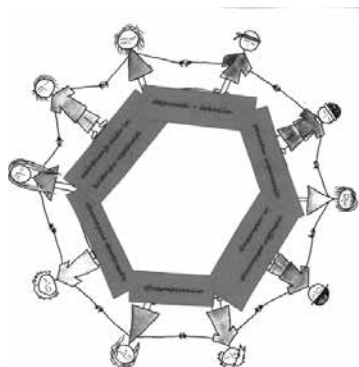
Mag. Simona Cajhen, Zavod Republike Slovenije za šolstvo
Andrejka Lorenčak, I. gimnazija v Celju

VRSTNIŠKO SODELOVANJE SPREMINJA POUK FRANCOŠČINE

VRSTNIŠKO SODELOVANJE IN INTERAKCIJA PRI FRANCOŠČINI

V razvojno skupino za formativno spremljanje pri francoščini so vključene tri učiteljice, ki poučujejo francoščino na I. gimnaziji v Celju, na Gimnaziji Poljane v Ljubljani ter na Osnovni šoli Ketteja in Murna v Ljubljani. Sprotno spremljanje znanja, ki preko razvojne naloge poudarjeno vstopa v didaktiko poučevanja in povečuje kakovost učenja in poučevanja, se s svojimi sestavinami vključuje v vse faze učnega procesa.

Učiteljice so si v osebnih načrtih pri razvojni nalogi zastavile individualne cilje in izbrale po en element formativnega spremljanja, ki ga sedaj že drugo leto poglobljeno razvijamo, čeprav ugotavljamo, da so vsi elementi med seboj neločljivo povezani in soodvisni (slika 1).

Slika 1: Vrstniško sodelovanje in drugi elementi formativnega spremljanja

I. Greenstein (2010) pri formativnem spremljanju izpostavlja naslednje elemente: ugotavljanje učenčevega predznanja, načrtovanje ustreznih dejavnosti, zagotavljanje povratnih informacij, spodbujanje višjih ravni mišljenja in razvijanje razumevanja ter vrstniško sodelovanje in vrednotenje ter razvijanje samovrednotenja. Spremljava učne prakse pri učiteljicah potrjuje dejstvo, da je uspešnost uvajanja formativnega spremljanja v pouk neposredno povezana z lastnimi prepričanji učitelja o tem, da ti pristopi vodijo k bolj kakovostnemu pouku in da posledično povečujejo odgovornost in motivacijo za učenje pri dijakih. Pomembno je tudi zavedanje, da se spremembe odvijajo počasi, tako pri učiteljih kot pri dijakih.

V nadaljevanju bo opisan primer iz pedagoške prakse, ki postavlja v ospredje vrstniško sodelovanje in vrednotenje pri pouku ne samo kot spodbudo za učinkovit proces učenja in za večjo kakovost učnih dosežkov, ampak tudi zato, ker vrstniško sodelovanje in vrednotenje skupaj z

ustreznimi metodami in oblikami dela ter organizacijo prostora omogoča interakcijo med dijaki, ki je temelj za razvijanje govornega in pisnega sporočanja in sporazumevanja.

Po SEJO (Skupni evropski jezikovni okvir) vključuje interakcija oboje, tvorbeno in sprejemniške dejavnosti, pri katerih sodelujejo sprejemniške in tvorbeno strategije (SEJO, 2011: 108). Opravila, ki omogočajo interakcijo v razredu, so primeri simulacije, igranje vlog, razredna interakcija in tako naprej (SEJO, 2011: 78). Za obvladovanje interakcije kot zmožnosti govornega in pisnega sporazumevanja ne zadostuje samo to, da znajo dijaki zgolj prejemati in tvoriti izjave, pomembno je tudi to, da upoštevajo pravila menjavanja v sporazumevalnih vlogah (UN, 2008: 34).

PRIMER IZ UČNE PRAKSE

Preglednica 1

SPLOŠNI PODATKI

PREDMET: francoščina
RAVEN PO SEJO: A2
TEMATSKI SKLOP: Moj svet
UČNA VSEBINA: Vsakodnevna opravila

Metode in oblike dela:

Razlaga, razgovor, sklepanje, delo v dvojicah, delo v skupinah.

Operativni cilji:

Dijaki se govorno in pisno sporazumevajo. Znajo postavljati vprašanja ter odgovarjati na vprašanja o vsakodnevni rutini. S preprostimi besednimi zvezami in stavki znajo pripovedovati o svojem dnevu in zapisati vsakodnevna opravila ter jih primerjati z vsakodnevnimi opravili vrstnikov v Franciji. Oblikujejo kratko besedilo, v katerem uporabijo usvojeno besedišče in jezikovne strukture.

Procesni cilji:

Dijaki sodelujejo v interakciji ter pri tem razvijajo veščino sodelovanja in komuniciranja. Pri sprejemanju besedila ozaveščajo in razvijajo strategije kritičnega mišljenja, vrstniškega vrednotenja ter oblikovanja kakovostne povratne informacije. Razvijajo tudi zanimanje za druge kulture ter drugačne družbene sisteme.

Didaktična gradiva in pripomočki:

- sličice vsakodnevnih opravil,
- delovni list s kriteriji za vrstniško vrednotenje,
- barvni lončki.

A. NAČRTOVANJE SKUPNIH NAMENOV UČENJA IN OSEBNIH UČNIH CILJEV

Preglednica 2

CILJI	DEJAVNOSTI DIJAKOV	DOKAZI O UČENJU
V tem koraku dijaki oblikujejo namene učenja. Odgovarjajo na zastavljena vprašanja: – <i>Kateri so naši skupni nameni učenja, ki jim bomo sledili pri tem sklopu?</i> – <i>Kaj tebe še posebej zanima in bi želel še dodatno poglobiti?</i> – <i>Kaj se ti zdi pri tem sklopu bistveno in kaj nepomembno?</i>	Dijaki pri pogovoru v razredu oblikujejo namene učenja in jih zapišejo na tablo. Primer namenov učenja: – <i>našteti svoja vsakodnevna opravila in opisati svoj delovni dan,</i> – <i>poznati razlike med vsakodnevno rutino francoskega in slovenskega dijaka,</i> – <i>razlike ustno in pisno izraziti ...</i>	Zapisani nameni učenja na tabli. V zvezke prepisani nameni učenja.

Načrtovanje ciljev pouka se učiteljem običajno zdi samoumevno, saj so zelo natančno določeni v letnih delovnih načrtih ter učnih pripravah, in dogaja se, da ravno zaradi te samoumevnosti učitelji dijakom ne predstavljajo ciljev posamezne ure ali sklopa na ekspliciten način. Toda za uspešno učenje dijaki morajo vedeti in razumeti, zakaj se izbrano snov učijo, ter morajo spoznati načine, s katerimi bodo kasneje dokazali, da so obravnavano snov usvojili in da jo bodo lahko uporabili v drugih bolj osmišljenih življenjskih okoliščinah.

Zato je na začetku načrtovanja učnega sklopa pomembno, da učitelj učne cilje (skupaj z dijaki) preoblikuje v namene učenja, ki so zapisani tako, da jih dijaki razumejo, in da učitelj pouk povezuje z vsakdanjim življenjem in z interesi dijakov, ki lahko v okviru obravnavane tematike oblikujejo tudi osebne cilje. Če pouk poteka tako, da so dijaki vključeni v oblikovanje namenov učenja (slika 2), to pomeni, da so enakovredni in soodgovorni partnerji v učnem procesu

skupaj z učiteljem, ki pouk načrtuje in dijake usmerja pri dejavnostih. Ugotovitve v razvojni nalogi potrjujejo, da dijaki pri takšnem načinu dela prevzemajo večjo odgovornost za svoj napredek pri izgradnji znanja.

Slika 2: Oblikovanje namenov učenja

B. UGOTAVLJANJE PREDZNANJA – S Poudarkom NA VRSTNIŠKEM SODELOVANJU

Preglednica 3

NAMENI UČENJA	DEJAVNOSTI DIJAKOV	DOKAZI O UČENJU
Postaviti vprašanja o vsakodnevni rutini in odgovoriti na vprašanja sošolcev v zvezi s potekom svojega dne.	Vzdolž postavljene mize se posedejo tako, da se lahko pogovarjajo v parih (postavitev kot pri hitrih zmenkih, angl. <i>inside/outside circles</i>). Posamezni par ima za pogovor dve minuti časa; v tem času vsak dijak sošolcu zastavi vprašanja v zvezi z vsakodnevnimi opravili (slika 3) in v preglednico vnese podatke. Po končani dejavnosti dijaki na podlagi pridobljenih podatkov poročajo, kdo je po njihovem mnenju najbolj delaven, športen ali zapečarski. Svoje mnenje utemeljijo tudi z opravili izbranega dijaka. Na primer: <i>Žan est le plus sportif, parce que ...</i>	Pogovor v parih. Izpolnjena preglednica s podatki. Poročanje dijakov.

V ospredju te učne ure je vrstniško sodelovanje, na katero se je pri uvajanju formativnega spremljanja osredotočila učiteljica, ki je v okviru razvojne naloge pri spremljanju

lastne učne prakse zaznala, da so bili dijaki pri pouku jezika prevečkrat v vlogi pasivnih poslušalcev oziroma prejemnikov znanja in le redko dejavni soustvarjalci pouka. Zavedati

se je treba, da so razmere, ki pri pouku spodbujajo interakcijo, podlaga za razvijanje sporazumevalne zmožnosti pri pouku jezika. Na podlagi različnih oblik spremljave pouka po celotni vertikali že vrsto let ugotavljamo, da je v današnji pouk še vedno vpeljanih premalo dejavnosti za spodbujanje interakcije med dijaki, v parih ali v skupinah. Najpogostejša interakcija je tista med učiteljem in celotnim razredom, potem sledi interakcija med učiteljem in posameznim dijakom in tako naprej.

Slednje je učiteljico spodbudilo, da je začela že v fazi načrtovanja pouka poglobljeno razmišljati o dejavnostih ter metodah in oblikah dela, ki bi dijake postavile v vlogo dejavnih uporabnikov jezika v osmišljenih primerih v razredu (slika 3).

Slika 3: Dijaki pri dejavnosti, podobni »hitrim zmenkom«, v angleščini imenovani »inside/outside circles«

Pri iskanju in izbiri dejavnosti, ki bi dijake spodbudile k dejavni rabi jezika, je njeno pozornost pritegnila didaktična igra, ki je zelo podobna »hitrim zmenkom« (angl. *inside/outside circles*, spletni vir 1). Privlačna je zato, ker je zelo dinamična in jo je mogoče uporabiti pri obravnavi različnih tematik. Pri urah francoščine se je do sedaj vedno izkazala kot učinkovita, saj dijakom ponuja poseben izziv ter priložnost za izmenjavo informacij s sošolci. Dijaki si prizadevajo, da v omejenem času (na primer v dveh minutah) pridobijo čim več informacij, pri čemer zamenjajo več sogovornikov.

Dejavnost dijakom omogoča tudi gibanje po prostoru, česar se dijaki zelo razveselijo, čeprav gre že za bolj »odraslo« učno skupino, kar pa je po večurnem sedenju v klopih seveda razumljivo. Opazili smo tudi, da so dejavnosti s poudarkom na vrstniškem sodelovanju zelo pomembne, ker se mladi pri takem načinu učenja veliko bolje spoznajo, med njimi se stekajo trdnije vezi, kar naredi pouk še bolj učinkovit. Prijetno in sproščeno vzdušje v razredu je za učenje tujega jezika, in seveda tudi sicer, ključnega pomena.

Spremljava pouka v okviru razvojne naloge Formativno spremljanje/preverjanje je potrdila ravno to, da so bili dijaki na začetku, ko je bil pouk še bolj tradicionalen in je bila v središču procesa učiteljica, veliko bolj pasivni in zadržani. Z uvajanjem elementov formativnega spremljanja in dajanjem večje vloge za izgradnjo znanja dijakom samim pa so ti začeli dejavno razvijati svoje lastno znanje in vrednotiti tudi znanje sošolcev.

C. ZBIRANJE DOKAZOV O UČENJU

Preglednica 4

NAMENI UČENJA	DEJAVNOSTI DIJAKOV	DOKAZI O UČENJU
S pomočjo sličic najprej ustno in kasneje še pisno opisati vsakdanje dejavnosti francoskega vrstnika.	S pomočjo orodja »kolo« (spletni vir 2) se dijaki razporedijo v skupine. Vsaka skupina dobi sličice z vsakodnevnimi opravili francoskega dijaka, ki mu je ime Stéphane, ali francoske dijakinje Julie (dejavnost 2). Dijaki opravila razporedijo po pravilnem vrstnem redu in jih nato še ustno ter pisno opišejo. Predstavniki skupin poročajo, kaj počne na sliki fant Stéphane ali dekle Julie.	Razporeditev sličic. Ustni opis dogajanja, ki ga prikazujejo sličice. Pisni sestavek o dnevni opravilih. Poročanje predstavnikov skupin.

Ko začnemo pri načrtovanju pouka razmišljati o zbiranju dokazov o učenju dijakov, posvetimo več časa izboru dejavnosti, ki ji bo ob koncu sledil še dokaz o tem, do katere mere so dijaki obravnavano snov razumeli in ali napredujejo oziroma ali so izbrano snov usvojili.

Poučevanje z elementi formativnega spremljanja nas vodi do spoznanja, kako pomembno je, da učitelj zbira dokaze v vseh fazah učnega procesa, in da se prevečkrat odloči za zbiranje dokazov šele v sklepni fazi učnega procesa, ko se bliža preverjanje in ocenjevanje znanja. Dokazi v različnih

fazah učnega procesa so zelo pomembni za ugotavljanje razumevanja dijakov in spremljanje njihovega napredka, kajti le tako lahko učitelj resnično prilagaja poučevanje njihovim potrebam in jih vodi po skupni poti proti cilju, kjer se vsak med njimi ustavi na sebi ustrezni točki.

Slika 4: Oblikovanje skupin z orodjem »kolo«

Slika 5: Razvrščanje sličic in oblikovanje zapisa v skupinah

Preglednica 5

NAMENI UČENJA	DEJAVNOSTI DIJAKOV	DOKAZI O UČENJU
Predvideti, kako poteka vsakdan francoskega dijaka, ter primerjati slovensko in francosko vsakodnevno rutino.	K opisu Stéphanovega ali Juliejinega dne dodajo še informacijo o tem, kdaj se kakšna dejavnost odvija, in nato o tem poročajo.	Zapis ure k Stéphanovim ali Juliejinim opravilom. Poročanje dijakov.

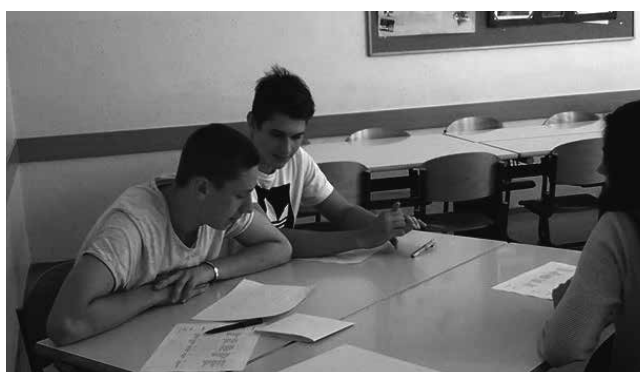
D. POVRATNA INFORMACIJA SOŠOLCA

Preglednica 6

CILJI	DEJAVNOSTI DIJAKOV	DOKAZI O UČENJU
Na podlagi predhodno oblikovanih kriterijev (dejavnost 3) dijaki podajo povratno informacijo sošolcu. S pomočjo povratne informacije sošolca (in/ali učitelja) dijaki izboljšajo svoj izdelek.	Dijaki so še vedno razdeljeni v skupine. Ob poročanju enega izmed dijakov druge skupine s pomočjo obrazca (dejavnost 3) podrobno spremljajo vsebino, besedišče pripovedi ter jezikovno pravilnost in izgovarjavo. Na koncu skupine poročajo in predlagajo dopolnitve oziroma popravke.	Poročanje dijakov. Izpolnjen obrazec za povratno informacijo. Predlogi dopolnitev in popravkov. Dopolnjeni sestavki.

Pri opazovanju pouka smo zasledili, da dijaki zelo dobro opazujejo vrstnike, da znajo izpostaviti in pohvaliti dobre elemente ter opozoriti na spodrsaljke in tiste oblike ravnanja, ki se nanašajo izključno na sošolčevo dejavnost. Zelo pomembni pri tem so predhodno skupno oblikovani kriteriji uspešnosti, ki jih učitelj in dijaki oblikujejo in zapišejo na način, ki jim ustreza. Ob podpori kriterijev uspešnosti so dijaki pogosto še bolj kritični kot učitelj in ne izpustijo niti najmanjše podrobnosti.

Skupno oblikovanje kriterijev je zelo pomembno, saj dijaki že v samem procesu njihovega oblikovanja spoznavajo, kako

Slika 6: Poročanje predstavnikov skupin

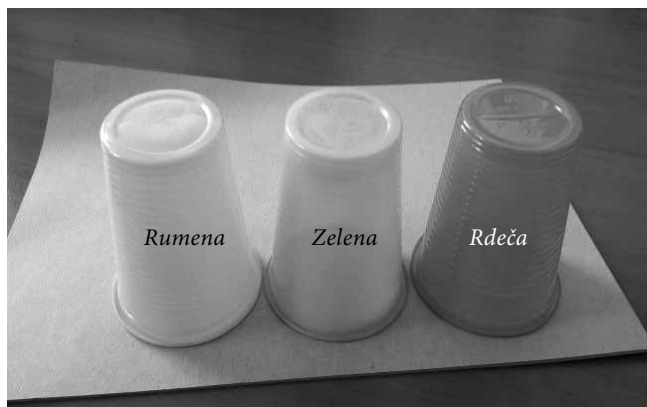
in na kakšen način lahko dokažejo, da neko snov znajo, kako bodo vedeli, da jim je uspelo, na kaj morajo biti ob tem pozorni in tako naprej. Dijaki postanejo veliko bolj odgovorni za svoje učenje ter napredek. Kadar dobro poznajo kriterije uspešnosti, v izdelke vložijo več truda in rezultati

so še boljši. Dajanje povratne informacije sošolcem je za dijake spodbuda, da predstavitev še bolj zbrano sledijo in pozorno poslušajo drug drugega. Smiselno je tudi, da število opazovanih elementov omejimo, sicer je lahko vrednotenje in dajanje povratne informacije prezahtevno.

E. SAMOREFLEKSIJA IN POVRATNA INFORMACIJA UČITELJU

Preglednica 7

CILJI	DEJAVNOSTI DIJAKOV	DOKAZI O UČENJU
Preverjanje dosege namenov učenja, zastavljenih na začetku.	Dijaki s pomočjo lončkov dajo učitelju in sošolcem povratno informacijo o tem, ali so dosegli namene učenja, ki so jih oblikovali in zapisali na tablo na začetku šolske ure. Zeleni lonček: – znam opisati svoja vsakodnevna opravila, – poznam razlike med vsakodnevno rutino francoskega in slovenskega dijaka, – razlike znam ustno in pisno opisati. Rumeni lonček: – delno znam opisati svoja vsakodnevna opravila, – delno poznam razlike med vsakodnevno rutino francoskega in slovenskega dijaka, – nekatere razlike znam ustno in pisno opisati. Oranžni lonček: – pri opisu svojih vsakodnevnik opravlil imam veliko težav, – ne poznam razlik med vsakodnevno rutino francoskega in slovenskega dijaka, – nekatere razlike sicer poznam, ne znam pa jih opisati.	Dajanje povratne informacije s pomočjo barvnih lončkov.

Slika 7: Barvni lončki za dajanje povratne informacije

Dijake lahko s pomočjo različnih orodij spodbudimo, naj razmislijo o svojem predznanju in napredku ter naj presodijo lastne dosežke. Za samovrednotenje lahko uporabimo vstopne ali izstopne lističe, oblikujemo lahko preproste

sezname za preverjanje ali odprta vprašanja ter nedokončane stavke, ki dijakom dopuščajo več svobode in jih usmerjajo pri samovrednotenju. Med dijaki je zelo priljubljen tudi semafor, s pomočjo katerega lahko z barvo nakažejo svoje trenutno razumevanje, znanje ali napredek. Pomagamo si lahko tudi z barvnimi lističi, pri čemer dijaki z dvigom lističa zelene, rumene ali rdeče barve med učno uro sproti pokažejo razumevanje. Pri opazovanju ur se je izkazalo, da dijaki veliko lažje dvignejo rdeč listič kot ubesedijo, da česa ne razumejo. Lističe lahko uporabimo tudi za kratke zapise. Na zelen listič dijaki zapišejo, kaj že dobro znajo, na rumenega, pri čem imajo težave, na rdeč listič pa tisto, česar še ne razumejo (Holcar in drugi, 2016: 14).

V predstavljenem primeru je povratna informacija podana z barvnimi lončki, s pomočjo katerih dijaki vrednotijo svoje znanje ob koncu učne ure. Tako učitelj lažje spremlja razumevanje in napredek vsakega posameznega dijaka ter načrtuje nadaljnje korake.

F. KONKRETNA RABA ZNANJA

Pred koncem učne ure učiteljica dijakom predlaga, naj doma napišejo kratek sestavek, v katerem naj uporabijo

usvojeno znanje iz učnega sklopa. Pri tem naj si pomagajo z že oblikovanimi kriteriji uspešnosti za tvorjenje kratkih sestavkov.

Preglednica 8

PISNO SPOROČANJE	Dijaki napišejo elektronsko pismo francoskemu dopisovalcu ali dopisovalki, v katerem opišejo svoj dan in dejavnosti v času jesenskih počitnic ter ga/jo povabijo na obisk za konec tedna. Predlagana dolžina sestavka je od 60 do 80 besed. Ce sont les vacances d'automne. Vous envoyez un mail à votre correspondant(e) français(e). Vous lui parlez de vos journées et de vos activités. Vous l'invitez aussi à venir passer un week-end chez vous. Vous lui proposez plusieurs activités pour le week-end. (60 à 80 mots)
-----------------------------	---

Pakt francoščine mi je všeč, ker je zanimiv in razgiban. Medvrstniško sodelovanje me motivira. Delo v skupini je tudi bolj sproščeno in zabavno. Povratne informacije dobivamo sproti, kar nam pomaga pri nadaljnjem delu. Skupaj določimo učne cilje in se o njih pogovorimo, da točno vemo, kar moramo znati.

Slika 8: Refleksija dijakinje 2. letnika

REFLEKSIJA UČITELJICE O UVAJANJU FORMATIVNEGA SPREMLJANJA V PEDAGOŠKO PRAKSO

Uvajanje formativnega spremljanja v pedagoško prakso mi je bilo v izziv, ker sem v preteklosti pogosto razmišljala o tem, kako dijake spodbuditi k sprotnemu delu in k prevzemanju večje odgovornosti za svoj napredek. Po letu in pol uvajanja formativnega spremljanja v pouk opažam pozitiven učinek na dejavnost in motivacijo dijakov za učenje francoščine. Zaradi več vrstniškega sodelovanja so se zelo spremenili odnosi v razredu, dijaki so se med seboj povezali, hkrati pa se je spremenil odnos dijaki – učitelj.

Dijaki se zavedajo, da želim spremljati in usmerjati njihovo učenje za doseganje boljših učnih rezultatov. Čeprav pouk poteka v sproščenem vzdušju, se dijaki naučijo še več in uporabljajo francoščino v osmišljenih primerih, večji poudarek je namreč na dejavnostih za spodbujanje govornega sporočanja in sporazumevanja.

Black (2007) je prepričan, da uspešno uvajanje načel formativnega spremljanja temelji tudi na rednih strokovnih srečanjih, na podpori strokovnjakov ter vodstva in kolegov na šoli. To potrjujejo tudi moje izkušnje, saj so mi redna strokovna srečanja ter podpora vodstva in kolegov na šoli v veliko pomoč. Pri svojem razvojnem delu pa moram poleg tega izpostaviti še sodelovanje s svetovalko za francoščino z Zavoda RS za šolstvo, s katero pogosto skupaj načrtujemo pouk in po vsaki spremljavi pouka zelo natančno analizirava uspešnost uvajanja elementov formativnega spremljanja in odzive dijakov. S svetovalko sva tudi soavtorici pričujočega prispevka.

Velik pomen pripisujem dejstvu, da sem po ogledu posnetkov učnih ur imela priložnost zaznati in prediskutirati svoja močna in šibka področja v učni praksi. S pomočjo formativnega spremljanja in dejavnosti, ki dijake motivirajo za delo, sem začela spreminjati pouk tako, da dijaki čim več samostojno razmišljajo ter se počutijo sproščene pri izražanju svojih misli, mnenj in želja v francoščini, brez strahu pred napakami.

VIRI IN LITERATURA

Greenstein, I. (2010). What Teachers Really need to know about Formative Assessment, ASCD; Alexandria, Virginija, ZDA.

Black, P. (2007). Formative assesement: Promises or problems? The Journal for Drama in Education, I. 23, št. 2, str. 37–42.

SEJO: Skupni evropski jezikovni okvir: učenje, poučevanje, ocenjevanje (2011). Ljubljana: Ministrstvo za šolstvo in šport.

Holcar Brunauer, A., Bizjak, C., Cotič Pajntar, J., Borstner, M., Eržen, V., Kerin, M., Komljanc, N., Kregar, S., Margan, U., Novak, L., Rutar Ilc, Z., Zajc, S., Zore, N. (2016). Formativno spremljanje v podporo učenju: Priročnik za učitelje in strokovne delavce. Ljubljana: Zavod Republike Slovenije za šolstvo.

Samovrednotenje, vrstniško vrednotenje. Ljubljana: Zavod Republike Slovenije za šolstvo.

Lah, M. idr. (2008). Učni načrt. Francoščina: Gimnazija. Ljubljana: Zavod Republike Slovenije za šolstvo.

<http://www.europass.si/files/userfiles/europass/SEJO%20komplet%20za%20splet.pdf> (dostopno 20. 7. 2017).

<http://www.theteachertoolkit.com/index.php/tool/inside-outside-circles> (dostopno 20. 7. 2017).

<http://wheeldecide.com/> (dostopno 20. 7. 2017).

Viri fotografij: Vse fotografije so vzete iz arhiva spremljave mag. Simone Cajhen.

Vir slike 1: Marja Grešak

Vir slike 2: Zarja Lorenčak

PRILOGA: OPIS DEJAVNOSTI IN GRADIVA

1. dejavnost:

Dijaki s pomočjo vprašanj v preglednici ugotovijo, kdo je po njihovem mnenju najbolj delaven, zapečarski, športen, največji avanturist, intelektualec ... Vprašanja postavljajo podobno kot pri t. i. dejavnosti »hitri zmenki«, za vsak dialog imajo 2 minuti časa.

Preglednica 9: Vprašanja za delo v parih

Prix du plus casanier

se lever						
faire l'après-midi						
rentrer à la maison						
voyager						
faire le week-end						
sortir						

En fonction des réponses obtenues, décidez du vainqueur.

_____ est le plus casanier parce que _____.

_____ est la plus casanière parce que _____.

2. dejavnost:

Dijaki dobijo sličice z različnimi vsakodnevnimi opravili, v skupinah sličice razpostavijo po pravilnem vrstnem redu in dejavnosti poimenujejo. Posameznim dejavnostim v dnevu nato določijo uro. Predvidevajo, kdaj francoski dijaki in učenci vstanejo, gredo v šolo ... Primerjajo francoski in slovenski vsakdan in izpostavijo razlike.

Slika 9: Sličice vsakodnevnih opravil

3. dejavnost:

Dijaki so razdeljeni v skupine. Dve skupini ob poročanju enega izmed dijakov dobita navodilo, naj s pomočjo obrazca, ki so ga dijaki oblikovali v prejšnji uri, podrobno spremljata vsebino in besedišče pripovedi ter pripoved po potrebi dopolnita. Dve skupini se s pomočjo obrazca osredotočita na jezikovno pravilnost in izgovarjavo.

Preglednica 10: Kriteriji uspešnosti za vrednotenje vsebine in besedišča (delo dijakov)

KAKO OCENJUJEM?					
					
VSEBINA	Dijak je pri predstavitvi omenil 4 opravila ali manj, primerjave s francoskim vsakdanom skorajda ni bilo.	Pri predstavitvi manjka več informacij, ki so bistvene za razumevanje. Sporočilo mestoma ni jasno.	Pri predstavitvi manjkajo nekatere informacije, vendar so bistvene informacije še vedno podane. Sporočilo je še jasno.	Pri predstavitvi manjkata največ dve informaciji, dijak je ob pripovedi pozabil navesti čas ali primerjavo s francoskim vsakdanom.	Predstavljena so vsa opravila, ki so prikazana na sliki, dodan je čas posamezne dejavnosti. Primerjava med vsakdanom slovenskega in francoskega dijaka je izčrpna.
Ime dijaka:					
Ime dijaka:					
					
BESEDIŠČE	Osnovno besedišče in veliko napak pri rabi.	Osnovno besedišče, nekaj napak pri rabi.	Povprečno besedišče. Malo napak.	Bogato besedišče. Brez napak.	Zelo bogato besedišče. Brez napak.
Ime dijaka:					
Ime dijaka:					

Preglednica 11: Kriteriji uspešnosti za vrednotenje jezikovne pravilnosti in izgovarjave (delo dijakov)

KAKO OCENJUJEM?					
					
JEZIKOVNA PRAVILNOST	Vsebina sporočila se zaradi jezikovnih napak težko razume.	Veliko jezikovnih napak, vendar se glavnina sporočila razume.	Manjše jezikovne napake so pogoste, a ne onemogočajo razumevanja.	Jezikovne napake so redke in ne onemogočajo razumevanja.	Jezikovnih napak skoraj ni.
Ime dijaka:					
Ime dijaka:					
					
IZGOVARJAVA	Sporočilo se zelo težko razume.	Sporočilo je včasih nerazumljivo.	Sporočilo je povsem razumljivo, vendar je več manjših napak.	Sporočilo je povsem razumljivo, kljub nekaterim napakam.	Izgovarjava je skoraj popolna, sporočilo se zlahka razume.
Ime dijaka:					
Ime dijaka:					